5 bani în România.- 10 bani în străinătate | C G B

6 PAGINI

Anul XXXII.-- N-rul 161.-- Sâmbătă 14 Junie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— | STRĂINĂTATE: 3 luni Lei 10.- / 6 luni 20.- / Un an 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani 50
Idem pag. IV „ 40
Inserții și reclame 3,50 linia
Anunțuri sau informațiuni mortuare după mărime dela 60-150 lei

Redacția și Administrația: — București — 11, Brezoianu, 11

REPORTAJ POLITIC

ATITUDINEA

profesorilor universitari şi partidul conservator

— Declarațiile d-lui profesor E. A. Pangrati —

In ultimele zile aŭ circulat diferite versiunĭ asupra atitudineĭ profesorilor universitarĭ, conservatorĭ disidenți. Se spunea că dizidența ar fi încetat şi profesorĭĭ universitarĭ ar reintra în partid.

Am cerut d-luĭ profesor E. A. Pangrati, lămuriri în această privință.

Iată cum a urmat discuțiunea, în cursul căreia d-l Pangrati mi-a făcut declarațiunĭ a căror însemnătate politică nu va scăpa nimănuĭ.

— Vra să zică, d-le Pangrati, între universitarĭ şi partidul conservator, înțelegerea este făcută?

— *De loc! Nici un fapt nou nu a modificat poziținile noastre reciproce. Noĭ suntem şi rămânem* cu toții *solidarĭ în credințele noastre.*

— Cu toate acestea aĭ văzut declarațiunile d-luĭ Marghiloman, informațiunile preseĭ de erĭ, telegrama d-luĭ Em. Antonescu către ziarul „Națiunea"?

— *Declarațiunile d-luĭ Marghiloman despre „rătăciții" carĭ se întorc „desamăgiți", „dezarmați", etc. nu pot să ne privească pe noĭ. Calificativele d-luĭ Marghiloman se referă, desigur, la alții — pe carĭ îĭ plâng pentru dragostea cu care sunt îmbrățișați. Şeful partiduluĭ conservator este un orator prea elegant, un om prea bine crescut ca să-şi închipue că expresiunĭ ca acestea pot restabili armonia între d-sa şi noĭ.*

Informațiile din presă le-am citit şi eŭ aseară. Am aflat astfel despre existența unuĭ acord care nu există.

Telegrama prietenuluĭ Em. Antonescu către ziarul democrat este o protestare personală, care cuprinde enunțarea unuĭ adevăr a la Lapalice „Când nu va mai fi desacord între universitarĭ şi partidul conservator, atunci vom fi cu toții de acord". Din nefericire declarațiile ce se fac din câmpul conservator, departe de a lămuri un punct de vedere comun cu noĭ, dovedesc numaĭ atitudinea îndărjită a perfectuluĭ opozant.

— Dar tratativele cu partidul conservator?

— *V'am maĭ spus odată, acum vreo lună: Tratative, adică tocmeală, nu a exista! Iată singurul incident real la care se poate referi vorba tratative:*

Către sfârşitul luneĭ Aprilie d-l Ion G. Miclescu a făcut un demers pe lângă prietenul nostru, d-l Alex. G. Florescu, — în numele conducătorilor partiduluĭ, ni s'a spus,— când să precizăm care sunt punctele care ne deosebesc de atitudinea şi de acțiunea partiduluĭ? Ne-am întrunit atunci şi am stabilit următorul text, pe care d-l Florescu l'a comunicat d-luĭ Ion Miclescu:

„Conform programuluĭ partiduluĭ conservator şi precum „am cerut în repetate rânduri, „înainte de a se recurge la sancțiune, să se invite neîntârziat „proprietarii să ofere, cu prețurĭ „precise, pământul trebuitor.

„2) Să se conceadă că, de la „început, prin cuvântul sancțiu„ne, în program, s'a înțeles exproprierea.

„3) Să se recunoască necesi„tatea unor reforme a legiĭ elec„torale în sensul lărgiriĭ dreptu„luĭ de vot".

Acest text a fost admis de noĭ la 26 Aprilie. El n'a primit niciodată satisfacere; şi atâta tot.

Prietenul nostru, d. Em. Antonescu, care a avut ocazia, în maĭ multe rânduri, să se întâlnească cu d-niĭ Filipescu şi Marghiloman, în conversațiunĭ cu totul personale — ne-a adus de câteva orĭ vestea că partidul e gata să ne dea satisfacție pentru punctele formulate de noĭ şi în special pentru chestiunea exproprierei. Fiecare asemenea veste a fost urmată de o decepție, prevăzută de noĭ toțĭ, de altfel. *Declarații precise şi împăciuitoare pentru reformele la ordinea zileĭ, n'aŭ urmat.*

Chestiunea exproprierei

— Dar acum se afirmă că partidul conservator a primit ideea exproprierei?

— *A primit ideea şi n'a primit cuvântul?! Asemenea svonurĭ mă lasă uimit. S'a primit principiul exproprierei, da saŭ nu? Avem dreptul să ni se răspundă pe față.*

Erĭ încă „Epoca" publică în Buletinul său zilnic o frază complexă, care nu spune nimic:

„Bună voința noastră le este „câştigată în ce privește chestiu„nea agrară. Vom trece peste o„rigina murdară(!) a acestuĭ „parlament, lămurindu-l şi aju„tându-l, să poată cu un moment „maĭ înainte să aducă o soluțiune clară şi cuminte în pri„vința pământuluĭ de dat la ță„rani".

Soluțiune clară şi cuminte? Asta e exproprierea, saŭ nu? Dacă e exproprierea, atunci cum rămâne cu sacrosanctitatea proprietățiĭ;—cu broşura d-luĭ Argetoianu;—cu campania violentă dusă în primele luni ale acestuĭ an;—cu proclamarea că exproprierea este „o rușine a neamuluĭ";—cu „blestemele" ce ni s'aŭ adresat pentru că ne-am declarat de la început pentru expropriere?

Se poate ca partidul conservator să-şi fi recunoscut eroarea. Se poate ca noul şef, onor. d-l Marghiloman, să fi văzut limpede problema şi să se fi decis să-şi impună convingerile sale. Dar atunci se cuvin declarațiunĭ precise, leale—care îl vor onora;— nu fraze alambicate, pline de rezerve mintale, ca cele din ziarul pomenit.

Să ni se spună odată lămurit: Partidul conservator admite exproprierea!

Noĭ nu avem nimic de schimbat în punctele redactate la 26 Aprilie: Conform programuluĭ de şi-a dat, partidul conservator este dator să ceară proprietarilor oferte de bună voe, precise, imediate; şi să admită, pentru recalcitranți, sancțiunea prevăzută în program, care nu poate fi alta de cât exproprierea.

— Asupra acestor puncte sunteți şi rămâneți intransigenți?

— *Aceste puncte reprezintă convingerile noastre şi asupra lor nu a existat nici o şovăire între noĭ. Joia trecută, 5 Iunie, ne-am întrunit pentru ultima oară. Eram toți de față, afară de Petre Negulescu, care este plecat în străinătate, şi de Litzica, care a suferit o gravă operație. D. Alex. Florescu a reamintit declarațiile noastre de la 26 Aprilie şi nici o ezitare nu s'a ridicat din partea cuiva. Numaĭ Antonescu ne-a spus că în ofertele de bună voe nu maĭ speră nici conducătoriĭ partidului. Trebue dar franc şi hotărât primită exproprierea. Altfel nu se poate rezolvi chestia agrară.*

Chestia electorală

— Dar în chestia electorală, nu admiteți nici d-voastră colegiul unic?

— *In chestia electorală noĭ am exprimat dezideratul: lărgirea dreptuluĭ de vot. Aşa ne-am pronunțat şi în scrisoarea noastră de la 30 Ianuarie şi în textul admis la 26 Aprilie.*

De ce această formulă? Pentru că chestia electorală nu se poate închide într'un cuvânt. Ea este o chestie prea largă şi prea complexă, în cât cere o întreagă formulare.

Colegiul unic, zic liberalii, este singura formulă de echitate electorală!

Colegiul unic, răspund conservatoriĭ, niciodată! Este o reformă demență *(zice d. Argetoianu),* criminală *(proclamă d. C. C. Arion),* blestemată, *încheie d. Marghiloman!*

— *Care colegiu unic, întreb eŭ?*

Colegiul unic poate să existe sub forma cea maĭ strâmtă, cea maĭ reacționară, cea maĭ plutocratică, — de exemplu, la Hamburg, unde pentru a fi cetățean (adică alegător în colegiul unic al oraşuluĭ liber) se cere, la vârsta de 25 anĭ un cens de 2.500 mărcĭ (adică 3125 leĭ venit anual, odată şi jumătate cât se cere la noĭ la colegiul I de Senat). Abia după cinci anĭ, la vârsta de 30 anĭ, censul e coborât la 1200 mărcĭ saŭ 1.500 leĭ venit anual (maĭ mult decât se cere la noĭ la colegiul I de Cameră). Iată un „colegiu unic" maĭ strașnic decât colegiile noastre de azĭ.

Dar colegiu unic poate însemna şi votul universal al tutulorcelor în vârstă de 21 anĭ. Intre cele două extreme, încap nenumărate soluții acceptabile saŭ discutabile cel puțin. Să le discutăm. Aş! nu, răspunde partidul conservator. Colegiul unic este o reformă demență, criminală, belstemată, ş. c. l.

— Care este părerea d-voastră în chestia electorală?

— *Părerea mea este că formula noastră actuală electorală* nu maĭ poate dăinui; *căcĭ ea înăbuşe voința cetățenească a 5/6 din populația țareĭ; iar influența inteligenții, a capacitarilor, este înecată în colegiul II de Cameră şi I de Senat de censitariĭ cei maĭ influențabilĭ, cei maĭ compatibilĭ politiceşte: aceĭ carĭ aŭ un venit funciar de 1200—2000 leĭ anual ,adică 100—167 leĭ lunar! Uşierul care are o căsuță la mahala evaluată cu un venit lunar de 100 leĭ, votează alături de profesorul universitar şi de d-l Mişu Cantacuzino. Cu ce drept atunci se respinge plugarul, care are o mentalitate maĭ sănătoasă, maĭ aşezată şi care reprezintă imensa majoritate a țariĭ, forța cea maĭ însemnată de producție în timp de pace şi tăria noastră în vreme de primejdie?*

Toată țărănimea noastră cuminte şi harnică nu are drept decât la 40 reprezentanți, contra a 278 acordați infimeĭ minorități orăşeneşti. In numele dreptățiĭ trebue chemată țărănimea la viața cetățenească. In numele dreptățiĭ şi pentru întărirea neamuluĭ. Nu putem rămâne o țară de iloți.

Țărănimea nu este pregătită, răspund adversariĭ! Oare la 1866 orăşenimea noastră era maĭ pregătită, din punct de vedere cultural şi politic?

Cum se va face reforma? Este loc la o discuție largă. Dar chestia nu se poate rezolvi numaĭ cu imprecațiunĭ şi cu amenințări.

ABDICAREA

Regelui Serbieĭ

Regele Petru

Principele moştenitor Alexandru

Telegramele ne aduc ştirea că regele Petru al Serbieĭ, bătrân şi bolnav, a dat o proclamație prin care încredințează guvernarea țareĭ în mâinile principeluĭ moştenitor Alexandru, care e investit cu puteri regale, pentru tot timpul cât boala îl ;mpiedică să-şi îndeplinească îndatoririle către țara.

După cum se vede din telegramele ce urmează, abdicarea temporară a regeluĭ Petru e socotită ca o abdicare formală.

Berlin, 11. — **Agențiile Havas şi Reuter anunță că regele Petru al Serbieĭ a abdicat în favoarea principeluĭ moştenitor Alexandru.**

Acest fapt a fost adus la cunoştința populațiuneĭ printr'o proclamațiune.

Belgrad, 11. — **Este primul caz, că principele moştenitor este înzestrat cu puteri regale. Acest fapt a produs îngrijorare dar imediat ce a apărut proclamația referitoare la abdicarea regeluĭ spiritele s'aŭ liniştit.**

PROCLAMAȚIA REGELUI PETRU

Belgrad, 11. — O ediție specială a „Monitoruluĭ" publică azĭ după amiază o proclamație a regeluĭ, zicând:

Fiind împiedicat de boală pentru câtăva vreme de a exercita puterea regală, ordon, pe baza art. 69 din Constituțiă ca, atâta vreme cât va dura cura mea, principele moştenitor Alexandru să domnească în numele meŭ. Recomand cu acest prilej scumpa mea patrie protecțiuneĭ a Tot puterniculuĭ. Dat în Belgrad la 11/24 Iunie. PETRU.

Proclamația este contrasemnată de toțĭ ministriĭ. Regele a plecat la ora 1 d. a. la Vranskabanja. Este pentru prima dată când regele Petru, în urma uneĭ cure într'o stațiune balneară din Serbia, conferă moştenitoruluĭ puterea regală. (A. R.)

Londra, 11. — In cercurile politice de aci ştirea abdicăreĭ regeluĭ Petru al Serbieĭ a produs o mare îngrijorare.

Se crede că regele a abdicat, din cauză că nu maĭ era în stare să rezolve unele chestiunĭ de interes vital.

Nu este exclus, ca abdicarea să provoace noui complicațiunĭ.

In cercurile autorizate de aci se vorbea de mult, că una din cele două dinastiĭ sârbeşti din cele două țărĭ locuite de sârbi este de prisos şi că dinastia Karageorgevicĭ era desemnată ca unica dinastie pentru ambele țărĭ. Domnea convingerea că scopul acesta nu va putea fi realizat de cât printr'o schimbare de tron într'una din cele două țărĭ, adică Serbia şi Muntenegru, ceea ce s'a şi întâmplat acum.

Această schimbare bruscă nu provoacă totuşi nici o bucurie, căcĭ se poate foarte uşor să aducă noui complicațiunĭ.

Regele Petru, care are acum, vârsta de 70 de anĭ, s'a născut la Belgrad la 29 Iunie 1844 şi a fost proclamat rege al Serbieĭ la 2 Iunie 1903, după stingerea familieĭ Obrenovicĭ.

Principul moştenitor Alexandru, care îl va urma la tron, e născut la Cetinje la 4 Decembrie 1888.

Mutări în învățământul primar

Ministerul instrucțiuniĭ a maĭ făcut următoarele mutărĭ în învățământul primar.

D. Mihaĭ Velea, de la Lascar-Catargi-Regele Carol, la Malcocĭ (Tulcea); d. Gh. Țighiliu, de la Opancea Semiz-Ali (Caliacra), la circumscripția I-a Bazargic; d-na Lucreția Mircea la Embe Male (Caliacra); d. Ştefan Rombescu dela Pătulele la Prisăceanna (Mehedinți); d. Alexandru I. Ştefănescu, de la Nifon-Balabancea (Tulcea), la Alfatar (Durostor); d. I. C. Popescu, învățător, de la Urbeasca (Brăila) la Alfatar (Durostor), şi d. Gr. C. Idriceanu, de la Jigălia-Găgeşti (Fălciu) la Şuletea (Fălciu).

Pentru orĭ-ce reclamațiunĭ sau schimbărĭ de adrese, d-niĭ abonați sunt rugați a ataşa şi una din benzile cu care primesc ziarul; contrar, reclamațiunea sau schimbarea de adresă nu vor fi rezolvate.

„UNIVERSUL" în Dobrogea nouă

BAZARGIC

10 Iunie

Dela cercul subofițerilor

D-l căpitan Slăvescu Adrian, din reg. 40 Călugăreni, în urma acceptăreĭ demnității de preşe, dinte al subofițerilor reangajați a întrunit pe reangajații din garnizoană, comunicându-le aprobarea corpuluĭ 5 armată pentru înființarea cercului. Apoĭ au discutat statutul admis de d-l colonel Velicu P., comandantul brigăzeĭ a 17-a şi al garnizoaneĭ fiind președinte onorific.

După aceea, reangajații au procedat prin vot secret la alegerea comitetuluĭ cercului şi aŭ fost aleşi cu majoritate de voturĭ, plutonieriĭ majorĭ: Tudor Vasile din reg. „Călugăreni" n-rul 40, Jianu L. Vasile din jandarmeria rurală, Munteanu Gh., Aurel Radu şi Căzănescu Gh. din reg. 5 roşiorĭ „Împăratul Nicolae".

Toți subofițeriĭ sunt foarte mulțumiți de înființarea acestuĭ cerc, prin care, pe lângă ocaziunea ce aŭ de a-şi strânge legăturile de camaraderie, maĭ speră ca uniți să poată progresa pe calea culturală şi pe calea desvoltăreĭ artistice şi sportive.

Serbările din Pitesti

— Date de cercul „Presa", sub patronajul d-luĭ ministru Angelescu —

In ziua de 29 Iunie a. c., cercul „Presa", al ziariştilor corespondenți din întreaga țară, va da în Piteşti, mariĭ serbărĭ populare, sub patronajul d-luĭ dr. Angelescu, ministrul lucrărilor publice, pentru mărirea fondului de ajutor al cercului.

După amiazĭ, dela orele 4—6, se va ține un mare meeting de aviație. Seara, la orele 8 jum., se va da în grădina publică, o grandioasă serbare populară.

Pentru ca serbarea aceasta să aibă o reuşită cât maĭ frumoasă, comitetul cercului şi-a asigurat concursul artiştilor I. Livescu dela Teatrul Național din Capitală, Niculescu-Buzău, M. Pella, dela Teatrul Național din Iaşi şi altiĭ.

Comitetul pregăteşte apoĭ o bătae monstră de florĭ şi un mare concurs de frumusețe. Grădina va fi împodobită cu ghirlande, verdeață şi lampioane venețiene şi iluminată în întregime cu globurĭ electrice.

O casă cunoscută din București, a fost însărcinată cu tragerea focurilor de artificiĭ.

Intr'un cuvânt, serbarea dela 29 Iunie, va fi una din cele maĭ reuşite serbărĭ ce s'a dat în țară.

Pentru înlesnirea călătorieĭ publiculuĭ din alte orașe, care ar dori să ia parte la serbărĭ, s'a intervenit pentru acordarea uneĭ reduceri pe c. f. r.

Buletin atmosferic

De la Institutul Meteorologic

IN ȚARA

— Pe ziua de 12 Iunie 1914 —

Erĭ a maĭ plouat numaĭ în partea de apus a țariĭ şi în districtul Muşcel; în celelalte părți timpul a fost liniştit, maĭ mult închis dar cald. Temperatura a variat ziua între 31 gr. la Huşi şi Perieți (Ialomița) şi 19 gr. la Dorna. Cea maĭ coborîtă temperatură de peste noapte 8 gr. la Sinaia. Astăzĭ dimineața cerul noros.

Presiunea atmosferică s'a coborît puțin fiind în mijlociu către 763 mm.

Ce scriŭ italienii

despre românĭ

Roma, Iunie

Acum cinci-şase anĭ, când am sosit în Italia, nu se vorbea maĭ nimic despre românĭ. Foarte puțini ne cunoşteaŭ țara, foarte puțini se ocupaŭ de ea, iar ceĭ maĭ mulți dacă nu ştiaŭ nimic despre dânsa o nesocoteaŭ confundând-o cu Bulgaria saŭ cu alte state învecinate.

Această stare de lucrurĭ m'a adus maĭ mult la hotărîrea uneĭ propagande românești care azĭ nu maĭ e aşa de izolată.

De la o vreme indiferența tuturor a dispărut. Toți se interesează de România şi campania militară, din vara trecută, a deşteptat spiritele în toată Europa asupra chestiunilor balcanice şi preponderanța statuluĭ nostru. In presa italiană, în publicațiile periodice, în convorbirile de toate zilele România ocupă un loc de seamă şi deşteaptă un interes din ce în ce maĭ viu. Fără a se nutri presa locală cu subvenții ascunse şi oficiale — cum a făcut Bulgaria în anii din urmă când cheltuia sume fabuloase pentru acest scop — poporul italian arată o pornire naturală de-a fi maĭ în curent cu viața românească şi cu destinele eĭ. Astfel, toate fluctuațiile luptelor noastre electorale; rezultatul alegerilor; mişcările diplomatice; ecourile cele maĭ semnificative semnalate de presa română; evenimentul extraordinar al vizitei țaruluĭ la Constanța; probabila logodnă a prințuluĭ Carol cu marea ducesă Olga; deschiderea parlamentuluĭ pentru Constituantă şi mesajul Regeluĭ; toate aceste manifestărĭ de viață şi de putere politică aŭ fost anunțate, descrise şi comentate, cu exactitate şi cu un lux de amănunte ce 'n trecut nu se întâlneaŭ. Afară de *Corriere della Sera*, cel maĭ bine informat din ziarele italiene, şi celelalte foĭ zilnice ca *Tribuna, Giornale d'Italia, Stampa, Il Mattino, La Vita, Il Secolo, Messagero, Popolo Romano, Corriere d'Italia, Gazetta di Venezia, Marzocco*, etc. s'aŭ întrecut a se ocupa de noĭ şi de evenimentele la ordinea zileĭ din România.

Relativ la vizita țaruluĭ, cel maĭ interesant articol a fost scris de corespondentul din Petersburg al ziaruluĭ *Tribuna*, care apare la Roma.

Mărturisește că întâlnirea regeluĭ Carol cu împăratul Rusieĭ e obiectul tuturor discuțiilor în cercurile politice ruseşti. E maĭ multă fierbere de cât se crede printre diplomați şi printre toți aceĭ carĭ urmăresc cu atenție şi teamă mersul fiecăruĭ pas în spre-o țintă încă nelămurită. Nu e acordul ruso-român în joc, cât lupta hotăritoare între Austria şi Rusia. Apropierea ruso-română dacă atinge *puțin* Tripla-Alianță, loveşte *adânc* interesele monarhieĭ austro-ungare, a căreĭ influență în Balcani prin noua ordine de lucrurĭ e pe cale să fie anulată. Pacea de la București nu va putea împiedica noile turburărĭ, luptele viitoare din peninsula balcanică. In vederea acestor posibilități apropiate, duelul austro-rus s'a făcut în timpul din urmă maĭ aspru şi maĭ fățiş. Cu atât maĭ mult că în fond nu era vorba numaĭ de două țărĭ dușmane, ci de două grupărĭ politice europene.

Tripla-Alianță şi Tripla-Înțelegere, care se măsuraŭ şi care încearcă să se echilibreze saŭ să se distrugă.

Importanța României vine tocmaĭ că 'n cântarul european are precăderea greutății care hotăreşte victoria. De la noĭ se aşteaptă multe, de la înțelepciunea Regeluĭ nostru atârnă viitorul atâtor cestiunĭ de viață şi de moarte. Politica balcanică a rușilor — care zi cu zi se întăreşte şi pare victorioasă — găseşte un prețios aliat în neamul nostru. La Petersburg sunt oameni politicĭ ruşi carĭ recunosc că intereselor noastre le-ar fi maĭ nimerit o politică *austrofilă* decât *rusofilă*. Oare pericolul slav — noĭ carĭ suntem împrejmuiți de slavĭ — nu e un pericol mare? Toată baza politiceĭ noastre de douăzecĭ de anĭ încoa a fost hotărîtă tocmaĭ pe această amenințare şi pe această teamă. De ce această schimbare în urmă? *Tribuna* spune că România era în fața acesteĭ dileme: *orĭ contra Rusieĭ orĭ pentru ea.* Numaĭ era chip de scăpare. Şi cum țarul a garantat românilor că nu vor fi înăbuşiți de curentul slav, alegerea s'a făcut maĭ uşor şi e pe cale să înceapă de-a da roade. In plus, căsătoria prințuluĭ Carol cu marea ducesă Olga e o chezăşie de bune intenții şi o mare speranță în redarea uneĭ părți din Basarabia.

Aşa stând lucrurile e firesc să ne depărtăm de Austro-Ungaria. Politica eĭ internă față de naționalități o pierde şi-o depărtează de prietenii eĭ de erĭ. E de sperat însă — adaogă corespondentul ziaruluĭ roman — că noua îndrumare pe care o ia politica externă a României, nu va fi nicĭ *antiitaliană*, nicĭ *antigermană*.

La București nu se poate confunda Austro-Ungaria cu Italia şi Germania.

✣

In „*Giornale d'Italia*" de aseară găsim notița următoare:

„Regina României, Carmen Sylva, a vrut să dea o probă de interesul pe care-l are pentru Albania şi pentru ruda sa Principele de Wied trimițând erĭ treĭzecĭ voluntarĭ români la Durazzo, carĭ aŭ fost prezentați prințuluĭ de ministrul român şi angajați pe lângă Curte. In *Messagero* se specifică că sunt nu românĭ, ci albanezĭ din România. Tot în acest ultim ziar se face cunoscut pasul făcut de țar şi regele Carol pe lângă Turcia relativ la *libertatea comercială* a strâmtorilor Dardanelelor. Acesta e primul pas al acorduluĭ ruso-român şi dă bune roade. Ultimele ediții ale ziarelor încunoştiințează o înțelegere în raporturile greco-turce şi înrăurirea Rusieĭ şi a României de sigur n'a fost străină de acest fapt.

✣

In ultimele zile a maĭ apărut un foarte documentat articol în importanta foaie literară, care apare la Florența, *Il Marzocco*, asupra românilor. E intitulat. *Irredentismul român* şi e iscălit Niccolo Rodolico. Vorbeşte de cazul *Mangra* şi de românii transilvăneni cu foarte multă competință.

Alte articole despre noĭ se maĭ găsesc în revista „*Balcania*" apărută de curînd şi care se va publică în limbile italiană şi franceză. Aceste articole se ocupă de vizita țaruluĭ, reproducându-se opinia unuĭ diplomat; se anunță venirea unuĭ comitet de românĭ în Roma, în cap cu d-l Virgil Popescu, directorul liceuluĭ Sf. Sava; de cestiunea agrară expusă de S. Antim.

Un alt articol — acesta foarte bine redactat — s'a maĭ scris în *Giornale d'Italia* relativ la cartea d-luĭ N. Şerban întitulată *Leopardi et la France*. Celebrul romancier şi mare literat F. de Roberti consacră patru coloane acesteĭ cărți documentate şi conştiincioase. Cartea e în esență *bilanțul francez* al luĭ Giacomo Leopardi. Slab bilanț; dar concluziile d-luĭ Şerban îndreptățesc pe italienĭ să-l combată tendințele prea mult francofile în dauna adevărului italic şi al mareluĭ dispărut.

Despre această carte şi d-l Şerban s'a maĭ pomenit în trecut şi în alt articol iscălit de G. Belloncì, tot în *Giornale d'Italia*.

Elena Bacaloglu

Scufundările din Paris

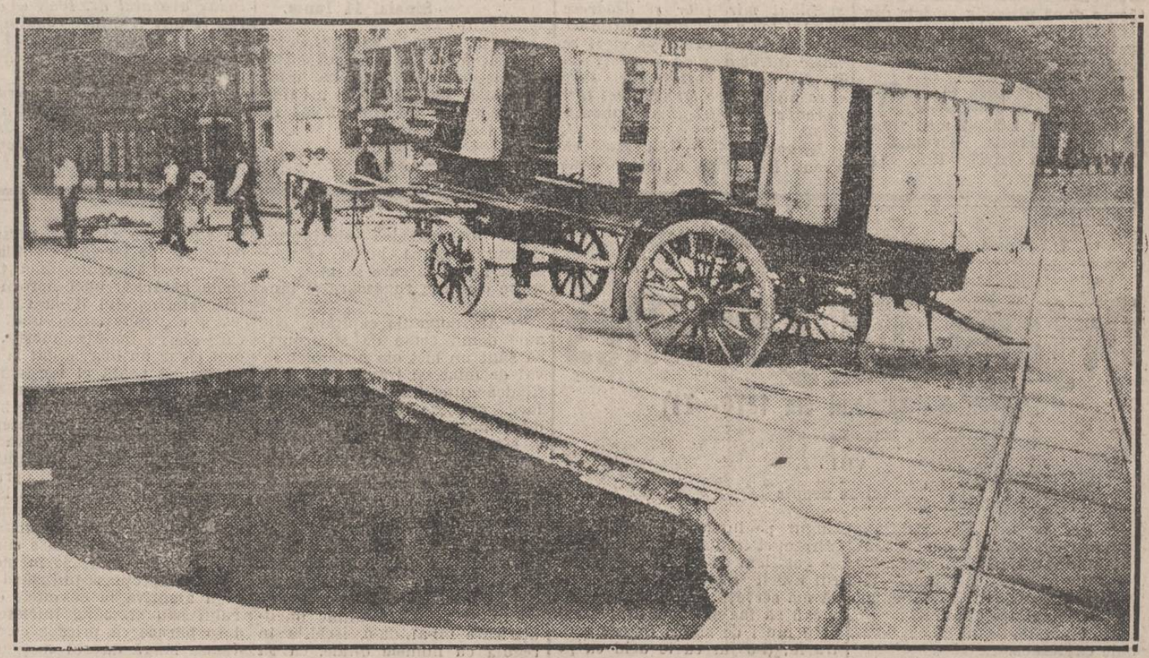

Prăpastia care s'a deschis în piața Saint-Augustin şi în care a căzut un taxi-automobil